

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 5C/26/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619201252
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Blašková
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2021:3619201252.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske sudkyňou JUDr. Alenou Blaškovou, v právnej veci žalobcu: H. Š.N., X.. XX.XX.XXXX, L. E. XXX/XX, XXX XX J., občan SR, právne zastúpeného: Mgr. Jozef Slíška, advokát, Advokátska kancelária so sídlom Coborihó č. 2, 949 01 Nitra, proti žalovanej: Slovenská republika v mene ktorej koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Štúrova 2, 812 85 Bratislava, o zaplatenie sumy 11011,83 eur s príslušenstvom

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 861,34 eur s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 861,34 eur od 28.03.2019 do zaplatenia do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd konanie v časti istiny 5033,19 eur s príslušenstvom zastavuje.

III. Súd vo zvyšku žalobu zamietla.

IV. Žalovaná má nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania vo výške 84,36 %, o ktorých výške rozhodne po právoplatnosti konania vo veci samej vyšší súdny úradník samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou proti žalovanej domáhal zaplatenia sumy 11011,83 eur s 5,25% úrokom z omeškania ročne zo sumy 11011,83 eur od 28.03.2019 do zaplatenia a trov konania na tom základe, že poverený príslušník Obvodného oddelenia PZ Partizánske uznesením zo dňa 30.12.2015 pod ČVS ORP -188/PE-2015 vzniesol žalobcovi obvinenie pre prečin pytliactva podľa § 310 ods.1, ods.2 písm. c/ Trestného zákona. Proti nezákonnému rozhodnutiu podal obvinený - žalobca v zákonom stanovenej lehote sťažnosť a dozorový prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske uznesením zo dňa 14.01.2016 pod sp. zn. Pv 228/15/3305 sťažnosť obvineného žalobcu zamietol ako nedôvodnú. Následne dňa 13.04.2017 prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske pod sp. zn. Pv 228/15/3305-65 podal na Okresný súd Partizánske obžalobu zo dňa 10.04.2017 s odôvodnením, že žalobca spáchal trestný čin pytliactva podľa § 310 ods.1, ods.2, písm. c/ Trestného zákona. Okresný súd Partizánske na základe podanej obžaloby prokurátorom rozhodol rozsudkom pod sp. zn. 2T/31/2017-620 zo dňa 11.12.2017 tak, že v zmysle § 285 písm. a/ Trestného poriadku obžalovaného - žalobcu oslobodil spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok pre ktorý bol obžalovaný- žalobca stíhaný. Proti tomuto rozsudku sa prokurátor odvolal a o odvolaní prokurátora rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením sp. zn. 23To/44/2016-656 zo dňa 23.07.2018 tak, že odvolanie prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku zamietol, pretože nebolo dôvodné. Poukázal na nezákonné rozhodnutie-uznesenie Okresného prokurátora Partizánske sp. zn. Pv 228/15/3305 zo dňa 14.01.2016, ktorým zamietol sťažnosť obvineného- žalobcu ako nedôvodnú. V druhom rade považoval za nezákonnú obžalobu Okresného prokurátora Partizánske sp. zn. Pv 228/15/3305-65 zo dňa 10.04.2017 spod ktorej bol žalobca oslobodený a následne považoval za nedôvodné aj odvolanie Okresného prokurátora

Partizánske proti oslobodzujúcemu rozsudku o ktorom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne sp. zn. 23To/44/2016-656 uznesením zo dňa 23.07.2018 tak, že odvolanie okresného prokurátora zamietol ako nedôvodné. Poukázal na to, že podľa nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 320/2016 zo dňa 07.07.2016 pre posúdenie nezákonnosti rozhodnutia je rozhodujúce, či sa podozrenie v trestnom konaní potvrdilo. V tomto prípade tomu tak nebolo. Za spôsobenú škodu zodpovedá štát, orgánom vo veci náhrady škody v mene štátu je Generálna prokuratúra SR- rozsudok NS SR sp. zn. 8Cdo 289/2014 zo dňa 14.10.2015. Podľa § 4 ods.1 písm. f/ zákona č. 514/2003 Z.z. v mene štátu koná Generálna prokuratúra SR, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu. Žalobca nárok na náhradu škody odôvodňuje s poukazom na § 3 ods. 1 písm. a/ zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Nárok na náhradu škody si žalobca uplatnil za trovy obhajoby v trestnom konaní a to trovy obhajoby JUDr. Jána Falisa vo výške 2943,68 eur, Mgr. Jozefa Slíšku vo výške 2000 eur, JUDr. Martina Valaského 419,63 eur, JUDr. Jozefa Jašku vo výške 298,52 eur spolu vo výške 5661,83 eur a náklady za znalecký posudok vo výške 350 eur. Okrem toho si uplatnil nárok na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím vo výške 5000 eur, pričom pri výpočte nemajetkovej ujmy vychádzal z počtu dní vedenia trestného stíhania 935 dní x 5,34 za deň nezákonného stíhania. Počas celej doby takmer troch rokov nezákonného stíhania došlo do zásahu do základných práv žalobcu, pričom intenzita zásahu do jeho cti, dôstojnosti, dobrej povesti, súkromného, rodinného, pracovného a spoločenského života bola značná. Žalobca počas celej doby pociťoval psychické útrapy, ktoré pramenili najmä z jeho neistej budúcnosti. Nezákonné stíhanie spôsobilo dopady na jeho osobný život a životný osud, zasiahlo do jeho súkromného života, do jeho cti, dôstojnosti a dobrej povesti, obmedzilo alebo porušilo aj jeho právo na rešpektovanie a ochranu súkromného a rodinného života, dôstojnosti, osobnej cti a dobrej povesti zaručené článkom 19 ods.1,2 Ústavy Slovenskej republiky, teda nezákonné stíhanie bolo spôsobilé vyvolať vedľa vzniku materiálnej ujmy aj vznik nemateriálnej ujmy vo sfére osobnostných práv. Žalobca si uplatnil náhradu škody vo výške 11011,83 eur. Žalobca podal na Generálnu prokuratúru SR žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z.. Listom zo dňa 27.03.2019 Generálna prokuratúra Slovenskej republiky žiadosť nevyhovela s odôvodnením, že nie je preukázaný predpoklad pre uspokojenie nároku žalobcu na náhradu škody, pričom žalobca sa s týmto odôvodnením nestotožnil, lebo práve prokurátor zamietol sťažnosť obvineného- žalobcu proti uzneseniu vyšetrovateľa PZ o vznesení obvinenia a prokurátor podal na žalobcu ako obvineného obžalobu.

2. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, zástupcu žalovanej, oboznámením sa s obsahom vyúčtovania trov právneho zastúpenia Mgr. Slíšku č.l.7s pisu, JUDr. Ján Falisa č.l.8-10 pisu, faktúry č. 0718 zo dňa 06.03.2018 na sumu 171,92 eur č.l.11 pisu, uznesenia súdu o priznaní trov obhajoby JUDr. Jozefovi Jaškovi č.l.12-14 pisu objednávky na vypracovanie znaleckého posudku znalcom Ing. Igorom Košeckým č.l.15 pisu, stanoviska GP SR k žiadosti žalobcu o predbežné prejednanie nároku zo dňa 27.03.2019 č.l.40-45 pisu, vyjadrenia žalovanej k žalobe zo dňa 05.03.2020 č.54-58 pisu, vyjadrenia žalobcu k vyjadreniu žalovaného č.l. 66-68 pisu, vyjadrenia žalovanej k výzve žalobcu č.l.75 pisu, vyjadrenia žalobcu a čiastočné späťvzatie žaloby č.l.82-84 pisu, rozhodnutia o zaistení zbrojného preukazu č.l.86 pisu, výpisu z účtu JUDr. Jozefa Slíšku č.l.113-114 pisu, pripojeného trestného spisu Okresného súdu Partizánske sp.zn. 2T/31/2017 najmä oslobodzujúci trestný rozsudok č.l.620 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, ktorým bolo zamietnuté odvolanie prokurátora proti oslobodzujúcemu rozsudku vrátane listín týkajúcich sa vyúčtovania trov trestného konania, vyšetrovacieho spisu sp. zn. ČVS: ORP- 169/VYS-PE-2016, výpisom z účtu JUDr. Martina Valaského č.l.120- 121 pisu a ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový a právny stav:

3. Žalovaná na výzvu súdu k meritu veci uviedla, že považuje nárok žalobcu za nedôvodný a žiadala žalobu zamietnuť na tom základe, že podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci okrem tretej časti tohto zákona pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe alebo nesprávnym úradným postupom. Poukázala na to, že právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola spôsobená škoda bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Pri osvedčení nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím musia byť preukázané všetky atribúty vzniku zodpovednosti za škodu tak, že musí byť jasne preukázaný nesprávny úradný postup orgánu verejnej správy alebo musí byť rozhodnutie orgánu verejnej moci zrušené pre nezákonnosť príslušným orgánom, taktiež musí byť jednoznačne preukázaný vznik škody a príčinná

súvislosť vo vzťahu k vzniku nároku na priznanie nemajetkovej ujmy, musia byť taktiež splnené atribúty vzniku zodpovednosti štátu za vznik uplatneného nároku. Musí byť jednoznačne preukázané, že v príčinnej súvislosti, buď v dôsledku nesprávneho úradného postupu orgánu verejnej moci, ktoré bolo pre nezákonnosť zrušené došlo k zásahu do osobnostných práv poškodeného a v dôsledku čoho by v priamej príčinnej súvislosti vznikol poškodenému nárok na priznanie nemajetkovej ujmy. Nepostačuje iba pravdepodobný záver a splnenie niektorej s podmienok vzniku zodpovednosti štátu za škodu resp. vzniku nároku na priznanie nemajetkovej ujmy. Žalovaná je preto toho názoru, že orgány činné v trestnom konaní teda polícia, vyšetrovateľ a prokurátor konali v predmetnej trestnej veci v súlade so zákonom. V danom prípade bolo Okresnej prokuratúre Partizánske doručené oznámenie s podozrením zo spáchania trestného činu podľa § 310 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v tom čase platnom. Následne bolo vyšetrovateľom Policajného zboru Partizánske začaté trestné stíhanie podľa § 206 ods.21 Trestného poriadku zákona č. 301/2005 Z. z. v tom čase platnom a v priebehu prípravného konania bolo dňa 30.12.2015 vznesené obvinenie voči žalobcovi vo veci trestného činu podľa § 310 ods.1, ods.2 písm. c/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z.. Proti uzneseniu o vznesení obvinenia podal žalobca v zákonom stanovenej lehote sťažnosť. Prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske uznesením zo dňa 14.01.2016 pod sp.zn. Pv 228/15/3305 sťažnosť ako nedôvodnú zamietol. V rámci vyšetrovania boli vykonané viaceré procesné úkony, výsluch svedkov, zabezpečené listinné dôkazy, znalecké dokazovanie. Na základe pokynov na doplnenie vyšetrovania prokurátorom okresnej prokuratúry boli viackrát dopíňané dôkazy a výsluchy svedkov, znaleckého dokazovania a poškodeného, teda prokurátor postupoval a rozhodoval v trestnom konaní v súlade s Trestným zákonom a Trestným poriadkom. K zastaveniu trestného konania nedošlo pre nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia, ale z dôvodu zmeny skutkového stavu vyplývajúceho z rozsiahleho dokazovania. Teda až neskôr po vznesení obvinenia a na základe ďalšieho dokazovania došlo k zmene skutkového stavu, ktorý viedol k oslobodeniu od obžaloby. Poukázal na obsah nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. ÚS 163/2003 z 13.11.2013 podľa ktorého vydanie uznesenia o vznesení obvinenia nemožno bez ďalšieho považovať za nezákonné iba z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní určitého skutku konkrétnou osobou sa neskôr nepotvrdila. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na náhradu trov obhajoby žalovaná namietala, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že došlo k uhradeniu uplatnených trov trestného konania tak, ako boli vyčíslené právnymi zástupcami v danom konaní. Žalovaná trov trestného konania z JUDr. Jozefa Falisa na Mgr. Jozefa Slíšku nespôsobila, ale tieto vznikli tým, že došlo k výmene advokáta v konaní ako aj tým, že zvolený právny zástupca sa nedostavil na riadne oznámené hlavné pojednávanie, tiež poukázal na to, že náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, pričom namietala neúčelnosť uplatnených trov Mg. Jozefom Slíškom a tiež uplatnenú škodu zo strany trov obhajoby JUDr. Valašským vo výške 419,63 eur, lebo nie je zrejmé z čoho pozostávajú. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu vo výške 5000 eur žalovaná namietala, že žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, že postupom orgánov činných v trestnom konaní vznikli následky v jeho súkromnom, spoločenskom živote, pričom uplatnenie nemajetkovej ujmy nemôže vychádzať len z abstraktných a subjektívnych pocitov žalobcu. Poukázala v podaní zo dňa 13.10.2020 na to, že v danom prípade nie je splnená existencia nesprávneho úradného postupu, existencia nezákonného rozhodnutia zo strany žalovanej a tiež žalobca neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal príčinnú súvislosť medzi uplatnenou škodou a nesprávnym úradným postupom.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 18.09.2020 uviedol, že pokiaľ ide o základ nároku poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo53/93 zo dňa 28.06.1993 podľa ktorého ten, proti ktorému bolo trestné stíhanie zastavené alebo ten, kto bol spod obžaloby oslobodený má popri splnení ďalších zákonných predpokladov podľa § 1 až 14 zákona č. 58/1969 Zb. zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia. Takéto právo má aj vtedy, ak v súvislosti s rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní, ktoré nie je v súlade so zákonom, vynaložil náklady na trovy nutnej obhajoby a to bez zreteľa na to, či mu bol obhajca ustanovený alebo si ho zvolil sám. Vzhľadom na zmenu zákonnej úpravy sa to vzťahuje aj na zákon č. 514/2003 Z.z. i s poukazom na rozhodnutie NS SR sp.zn. 4MCdo15/2019 zo dňa 18.10.2010 podľa ktorého rovnaké dôsledky ako zrušenie nezákonného uznesenia o začatí trestného stíhania, vznesení obvinenia, má tiež rozhodnutie o zastavení trestného stíhania vydaného z dôvodu, že sa nepotvrdil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným. Z rozsudku NS ČR sp.zn. 1Cz 41/1991 vyplýva, že v prípade oslobodenia obvineného sa považuje uznesenie o vznesení obvinenia za nezákonné. Tiež poukázal aj na nález Ústavného súdu SR sp.zn. I.ÚS320/2016 zo dňa 07.07.2016 podľa ktorého pre posúdenie nezákonnosti rozhodnutia je rozhodujúce či sa podozrenie v trestnom konaní potvrdilo. Ak bolo trestné stíhanie zastavené z dôvodu, že skutok nie je trestným činom, uznesenie ktorým bolo vznesené obvinenie je vždy nezákonné, zasahujúce do základných práv

jednotlivca. Z dôvodu objektívnej zodpovednosti za výsledok trestného konania sa celé trestné konanie považuje za nezákonné.

5. Z trestného spisu Okresného súdu Partizánske sp.zn. 2T/31/2017 najmä trestného rozsudku sp. zn. 2T/31/2017-620 zo dňa 11.12.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť 23.07.2018 vyplýva, že žalobca bol oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske sp. zn. Pv 228 /15/3305-65 pre skutok kvalifikovaný ako prečin pytlactva podľa § 310 ods.1, ods.2 písm. c/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že ako hospodár poľovného združenia "Bučina Krásno" so sídlom Turčianky č. 74 IČO: 42 144 191 v poľovnom revíri poľovného združenia "Bučina Krásno" na doposiaľ nezistenom mieste, v presne nezistenom čase a dobe, v poľovnej sezóne roku 2012 až 2013 neoprávnene ulovil 1 ks jeleňa lesného /Cervus alaphus/s úmyslom odstrel zatajiť a divinu si privlastniť, čím konal v rozpore s povinnosťami zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 72/2012 Zb. a zákona č. 115/2013 Z.z. a to ustanoveniami § 55 ods.1, ods.2ods.10, §64 ods.1, ods.2, ods.3, ods.9 a následne obžalovaný H. Š. trofej z tohto neoprávneného uloveného jeleňa lesného predložil ku chovateľskej prehliadke konanej dňa 15.03.2015 vo Veľkom Klíži ako trofej jeleňa lesného IV-VT katalógové číslo trofeje 7, ktorého ulovenie deklaroval dňa 14.01.2015 v poľovnom revíri poľovného združenia "Bučina Krásno" , pričom hodnotiteľská komisia pri Obvodnej poľovníckej komore Partizánske konštatovala podozrenie, že predložená trofej z jeleňa lesného IV-VT katalógové číslo trofeje 7 nemohla byť ulovená dňa 14.01.2015, ale v poľovníckej sezóne roku 2012 až 2013 ulovil jeleňa, ktorého odstrel úmyselne zatajil, čím svojím konaním spôsobil poľovnému združeniu "Bučina Krásno" škodu vo výške 3711,71 eur, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23Tos/63/2018-656 zo dňa 23.07.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23.07.2018 bolo odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/31/2017 zo dňa 11.12.2017 zamietnuté ako nedôvodné.

6. Žalobca listom zo dňa 15.12.2020 zobral žalobu späť sčasti v sume 4265,04 eur, pričom zotrval na zaplatení sumy 1746,79 eur titulom majetkovej ujmy a na zaplatení sumy 5000 eur titulom nemajetkovej ujmy /935 dní x 5,34 eur za deň nezákonného stíhania/ a na pojednávaní súdu dňa 02.12.2021 zobral žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 768,15 eur pozostávajúcich z trov obhajoby JUDr. Valaského vo výške 419,63 eur a trov obhajoby ex offio JUDr. Jozefa Jaška v sume 298,52 eur a v sume 50 eur za znalecký posudok znalca Ing. Košeckého, preto súd konanie sčasti v sume 5033,19 eur podľa § 145 ods.2 CSP zastavil. Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 5978,66 eur s 5,25% úrokom z omeškania ročne zo sumy 5978,66 eur od 28.03.2019 do zaplatenia pozostávajúcej z nemajetkovej ujmy 5000 eur a 978,66 eur trov obhajoby, ktorá suma pozostávala z trov obhajoby JUDr. Jozefa Slíšku 678,64 eur a zálohy za znalecký posudok znalca Ing. Košeckého vo výške 300 eur.

7. Podľa § 1 písm. a/ zákona č. 514/2003 Z.z. tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

8. Podľa § 3 ods.1 písm. a/ zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu pri výkone verejnej moci štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci.

9. Podľa § 3 ods.2 zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

10. Podľa § 4 ods.1 písm. f/ zákona č. 514/2003 Z.z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods.1 koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

11. Podľa § 5 ods.1, ods.2, ods.3 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní. Právo na náhradu škody má i ten, s kým nebolo konané ako s účastníkom konania, aj keď s ním, ako s účastníkom konania, konané malo byť. Ak bolo nezákonné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, právo na náhradu škody má ten, komu nezákonným rozhodnutím škoda vznikla.

12. Podľa § 6 ods.1, ods.2 zákona č. 514/2003 Z. z. ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

13. Podľa § 15 ods.1 zákona č. 514/2003 Z. z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

14. Podľa § 16 ods.4 zákona č. 514/2003 Z. z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

15. Podľa § 17 ods.1, ods.2, ods.3 písm. a/ až c/, ods.4 zákona č. 514/2003 Z.z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

16. Podľa § 18 ods.1 zákona č. 514/2003 Z.z. náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

17. Podľa § 18 ods.3 zákona č. 514/2003 Z.z. súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

18. Podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

19. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z .z., ktorým sa vykonáva Občiansky zákonník výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

20. Podľa článku 46 ods.3 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

21. Pre vznik nároku na náhradu škody je treba preukázať existenciu základných predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu, teda samotná existencia škody ešte takúto zodpovednosť nezakladá. Zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je objektívnou zodpovednosťou - bez ohľadu na zavinenie, ktorej sa nemožno zbaviť. Je založená na kumulatívnom splnení troch podmienok a to existencia nezákonného rozhodnutia, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody. Predpokladom kvalifikácie rozhodnutia ako nezákonného je právoplatné rozhodnutie, ktorým bola spôsobená škoda a ktoré bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Rozhodnutím tohto orgánu, ktorý vyslovil nezákonnosť je súd viazaný § 6 zákona č. 514/2003 Z. z. Zákon č. 514/2003 Z. z., ktorý nedefinuje pojem škody a ani neupravuje rozsah jej náhrady, preto je treba aplikovať § 442 Občianskeho zákonníka a škodu treba chápať ako ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná v peniazoch. Škoda ako predpoklad vzniku zodpovednosti štátu za škodu je daná len vtedy, ak vznikla v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím. Podľa nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 531/2018 zo dňa 06.02.2019 nezákonnosť vznesenia obvinenia sa posudzuje vzhľadom na výsledok trestného stíhania. Nakoľko žalobca bol právoplatne oslobodený spod obžaloby vyšla v konečnom dôsledku najavo nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia / oslobodenie žalobcu spod obžaloby možno obsahovo chápať ako zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia /. Súd mal v konaní preukázané naplnenie predpokladov objektívnej zodpovednosti žalovanej za škodu a to existenciu nezákonného rozhodnutia / uznesenia o vznesení obvinenia/, vznik škody žalobcu predstavujúcej trovy trestného konania zvoleného obhajcu Mgr. Jozefa Slíšku/ PM č.l. 547 spisu z 19.09.2017/ vychádzajúc zo špecifikácie trov obhajoby č.l.83 spisu vo výške 561,34 pozostávajúce z prevzatia zastúpenia /19.09.2017 a príprava obhajoby / štúdium spisu + nahliadnutie do spisu na Okresnom súde Partizánske dňa 03.10.2017/§ 14 ods.1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo výške 65,08 eur, účasť na HP na Okresnom súde Partizánske dňa 06.11.2017 / od 8,30 hod do 13.45 hod/ č.l.599 zápisnica o HP, § 14 ods.2 písm. a/ vyhl., § 14 ods.1 písm. c/ vyhl. č. 655/2004 Z. z. vo výške 130,16 eur, účasť na HP na Okresnom súde Partizánske dňa 11.12.2017 / od 9,30 hod do 11 hod/ č.l.613 spisu zápisnica o HP, § 14 ods.2 písm. a/ vyhl. a § 14 ods.1 písm. c/ vyhl. 65,08 eur spolu 260,32 eur. Úkon ako ďalšia porada s klientom vo výške 43,38 eur preukázaný nebol, preto odmena priznaná nebola. Režijný paušál 3x8,84 eur = 26,52 eur, náhrada cestovných výdavkov: náhrada za spotrebované pohonné hmoty 38,46 eur + paušálna náhrada 59,28 eur, náhrada za stratu času spolu 176,76 eur spolu 561,34 eur, pričom ide o účelne vynaložené trovy trestného konania, ktoré boli aj žalobcom zaplatené čo je preukázané výpismi z účtu na č.l.113-114 spisu. Ďalej súd priznal žalobcovi aj zálohu zloženú žalobcom vo výške 300 eur ako preddavok na vypracovanie znaleckého posudku znalcom Ing. Igorom Košeckým č.l.15 spisu, spolu vo výške 861,34 eur v ktorej časti je žaloba žalobcu týkajúca sa náhrady škody dôvodná. Okrem istiny súd priznal žalobcovi aj 5% úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho čo bola jeho žiadosť o predbežné prerokovanie nároku zamietnutá t.j. od 28.03.2019 do zaplataenia, pričom výška úroku z omeškania bola v čase omeškania t.j. k 28.03.2019 podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka a § 3 nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z. 00% ECB + 5 percentuálnych bodov čo je 5% ročne.

22. Pokiaľ ide o náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5000 eur súd považoval nárok žalobcu za nepreukázaný v celom rozsahu, preto žalobu v tejto časti zamietol. Súd dospel k záveru, že výpočet nemajetkovej ujmy tak, ako ho vyčíslil žalobca v žalobe 935 dní nezákonného stíhania x 5,34 eur na deň/ vid č.l.83 spisu/ bol nedôvodný, lebo žalobca nebol väzobne stíhaný, ale bol stíhaný na slobode, preto mu nárok spočívajúci v nemajetkovej ujme takto vyčísleným spôsobom nevznikol. Žalobca ďalej tvrdil, že okrem toho si uplatnil nárok na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím vo výške 5000 eur, pričom pri výpočte nemajetkovej ujmy vychádzal z počtu dní vedenia trestného stíhania 935 dní x 5,34 za deň nezákonného stíhania. Počas celej doby takmer troch rokov nezákonného stíhania došlo do zásahu do základných práv žalobcu, pričom intenzita zásahu do jeho cti, dôstojnosti, dobrej povesti, súkromného, rodinného, pracovného a spoločenského života bola značná. Žalobca počas celej doby pociťoval psychické útrapy, ktoré pramenili najmä z jeho neistej budúcnosti. Nezákonné stíhanie spôsobilo dopady na jeho osobný život a životný osud, zasiahlo do jeho súkromného života, do jeho cti, dôstojnosti a dobrej povesti, obmedzilo alebo porušilo aj jeho právo na rešpektovanie a ochranu súkromného a rodinného života, dôstojnosti, osobnej cti a dobrej povesti zaručené článkom 19 ods.1,2 Ústavy Slovenskej republiky, teda nezákonné stíhanie bolo spôsobilé vyvolať vedľa vzniku materiálnej

ujmy aj vznik nemateriálnej ujmy vo sfére osobnostných práv. Na pojednávaní súdu žalobca uviedol, že odovzdal zbrane 08.02.2016 na základe rozhodnutia o zaistení zbrojného preukazu zo dňa 05.02.2016 č.l.86 spisu preto nemohol vykonávať právo poľovníctva, vzdal sa funkcie poľovného hospodára, tiež bol členom hodnotiteľskej a poľovníckej komisie, tiež jeho rodina mala z toho traumy, tiež mal prezývku "pytliak", tiež to bolo v správach TV JOJ v čase keď mu vzniesli obvinenie, ale o tom žiaden dôkaz nemá, mal následkom trestného konania zvýšený krvný tlak, keď mal zbrojný preukaz odlovil pre poľovné združenie 40 ks raticovej zveri ročne v hodnote 5000 eur čo je určite väčšia hodnota ako nemajetková ujma vo výške 5000 eur. Súd dospel po vykonanom dokazovaní k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že mu v dôsledku trestného stíhania vznikla nemajetková ujma v sume 5000 eur tak ako si ju uplatnil. Je síce pravdou, že mu bol rozhodnutím OR PZ v Topolčanoch zaistený zbrojný preukaz č. ORPZ-TO-OPPI-14-008/2016-AZ zo dňa 05.02.2016 a následkom ktorého nemohol vykonávať právo poľovníctva, ale konkrétnu dôvodnosť a výšku nemajetkovej ujmy žalobca v konaní nepreukázal ani jedným dôkazom, pričom žalobca je povinný nielen tvrdiť, ale aj preukázať zásah do jeho nemajetkovej sféry v značnom rozsahu, teda uniesť dôkazné bremeno, že mu v príčinnej súvislosti s odňatím zbrojného preukazu vznikla nemajetková ujma a aká nemajetková ujma mu vznikla a v akom rozsahu musí preukázať aká konkrétna ujma mu vznikla. Tvrdenie žalobcu, že vykonal odlov pre poľovnícke združenie v hodnote 5000 eur je len jeho tvrdením, pričom žalobca nepreukázal, že by mu v príčinnej súvislosti so zaistením zbrojného preukazu vznikla nemajetková ujma v značnom rozsahu, lebo podľa jeho tvrdenia vykonával odlov pre poľovnícke združenie a nie pre seba, pričom išlo len o jeho záujmovú činnosť, ktorú mohol vykonať aj iný poľovník pre poľovnícke združenie, teda žalobca nepredložil žiaden dôkaz o tom, že by mu v súvislosti s trestným konaním vznikla nemajetková ujma, nepredložil dôkaz o tom, že jeho zdravotný stav- zvýšený krvný tlak bol v príčinnej súvislosti s trestným konaním a tiež ničím nepreukázal, že bola traumatizovaná jeho rodina, tiež nepreukázal, že získal prezývku "pytliak" a že bolo jeho stíhanie publikované v TV JOJ o všetkých týchto tvrdeniach nepredložil súdu žiaden dôkaz. Základným predpokladom uplatnenia majetkovej satisfakcie je existencia nemajetkovej ujmy, teda skutočnosť, že došlo k neoprávnenému zásahu a nemajetková ujma už vznikla a preukázanie, že zásah do osobnostných práv žalobcu mal skutočne za následok zníženie dôstojnosti alebo jeho vážnosti v spoločnosti v značnej miere. Preukázanie vzniku takéhoto nároku zaťažuje žalobcu, ktorý nemá len povinnosť tvrdenia, ale aj preukázania, že v súvislosti s trestným stíhaním došlo k zníženiu jeho dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti v značnej miere a kde intenzita tohto zásahu nie je primerane napravitelná inými právnymi prostriedkami. Samotná skutočnosť, že došlo k nesprávnemu úradnému postupu resp. k nezákonnému rozhodnutiu sama o sebe nezakladá nárok na nemajetkovú ujmu. V zmysle § 17 ods.2 zákona č. 514/2003 Z.z. sa uhrádza nemajetková ujma v peniazoch ak ju nie je možné uspokojiť inak a to len v prípade, ak samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením. Bolo povinnosťou žalobcu, ktorý mal v konaní dôkazné bremeno preukázať vznik nároku na zaplatenie nemajetkovej ujmy t.j. preukázať, že bola znížená jeho dôstojnosť, vážnosť v spoločnosti, preukázať závažnosť vzniknutej ujmy a závažnosť okolností za ktorých došlo k porušeniu jeho práv. Nevyhnutným predpokladom úspešného uplatnenia právnej zodpovednosti je, aby protiprávne konanie a vznik škody boli vo vzájomnej príčinnej súvislosti, teda aby protiprávne konanie bolo príčinou a vznik škody / vrátane jej rozsahu/ následkom tejto príčiny. O vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak škoda vznikla následkom nesprávneho úradného postupu, teda vtedy, ak nesprávny úradný postup resp. nezákonné rozhodnutie a škoda sú vo vzájomnom pomere príčiny a následku a ak je preukázané, že ak by nebolo nezákonného rozhodnutia, ku škode by nebolo bývalo došlo. Príčinná súvislosť / kauzálny nexus/ je podstatným prvkom zodpovednostnej skutkovej podstaty. O vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak protiprávne konanie -nezákonné rozhodnutie a vznik nemajetkovej ujmy sú v logickom slede a teda ak protiprávne konanie škodcu bolo príčinou a vznik nemajetkovej ujmy následkom tejto príčiny, vzťah príčiny a následku musí byť bezprostredný, nestačí iba pravdepodobnosť príčinnej súvislosti či okolnosti nasvedčujúce jeho existencii, príčinnú súvislosť treba vždy preukázať. Rozhodujúca je vecná súvislosť príčiny a následku, túto nemožno riešiť vo všeobecnej rovine, ale vždy v konkrétnych súvislostiach. Musí byť preukázané, že nebyť nezákonného rozhodnutia, by škodlivý následok nenastal. Pre posúdenie zodpovednosti za škodu má preto určujúci význam v čom konkrétne spočíva nemajetková ujma, za ktorú je požadovaná náhrada, teda žalobca neunesol dôkazné bremeno týkajúce sa tvrdenia o existencii následkov takej intenzity, ktorá by zakladala jeho právo na priznanie peňažnej náhrady nemajetkovej ujmy. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, hodnotením dôkazov/II.ÚS50/2004/ ani právo na to, aby bola strana sporu úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami / I. ÚS 50/2004/.

23. Súd konanie sčasti o zaplatenie sumy 5033,19 eur s príslušenstvom zastavil podľa § 145 ods.2 CSP, lebo v tejto časti zobrať žalobca žalobu späť, žalovaná so späťvzatím žaloby súhlasila.

24. Súd žalobu sčasti v sume 5117,30 eur s príslušenstvom zamietol z dôvodov uvedených v bode 22 a 23 tohto rozsudku a to v časti nemajetkovej ujmy 5000 eur a trov trestného konania 117,30 eur, ktoré žalobca ničím nepreukázal a riadne nevyčísľil, lebo možno priznať len preukázateľne vykonané a účelne vynaložené trovy trestného konania, ktoré boli žalobcom v žalobe riadne špecifikované a aj skutočne žalobcom zaplatené.

25. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods.2 v spojení s § 256 ods.1 CSP tak, že žalovanej, ktorá mala v konaní väčší úspech súd priznal náhradu trov konania podľa úspechu v spore vo výške 84,36%, lebo žalovaná mala úspech v konaní vo výške 92,18 % mínus neúspech vo výške 7,82 %, z dôvodu, že žalobca sa domáhal v konaní zaplatenia sumy 11011,83 eur, bol mu priznaný nárok vo výške 861,34eur, konanie bolo zastavené pre späťvzatie žaloby v konaní vo výške 5033,19 eur, teda v späťvzatej časti žalobca zavinil, že sa konanie muselo zastaviť a v sume 5117,30 eur bola žaloba žalobcu zamietnutá. O náhrade trov konania po právoplatnosti konania vo veci samej rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením podľa § 262 ods.2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, v dvoch vyhotoveniach (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 prvej vety CSP). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.